

Czwartek, 14.06.2018 r.

Pierwsze czytanie: 1 Krl 18,41-46

Po wskazaniu Izraelowi, kto jest prawdziwym Bogiem i wytępieniu proroków Baala, Eliasz ogłasza koniec suszy. Nakazuje Achabowi, królowi Izraela, jeść, czyli przerwać post obowiązujący z racji suszy. Sam zaś idzie się modlić w charakterystycznej postawie: klęczy, chowając głowę między kolana. Jest to postawa błagalna. Zastanawiające jest zachowanie Eliasza. Z jednej strony zapowiada Achabowi zakończenie suszy, a z drugiej strony podejmuje modlitwę błagalną. Ma pewność, że nadchodzi koniec suszy, a jednak błaga Boga o jej ustanie. Po co się modlić, skoro jest pewność, że susza już ustaje? Sytuacja podobna do opisywanej powtarza się w Ewangelii. Jezus modli się, błaga Ojca o uzdrowienie, będąc pewnym, że to uzdrowienie nastąpi. Modlitwa błagalna nie ma na celu zmienić zamysł Boga, ona jest drogą do przyjęcia woli Boga. Pan wysłuchuje modlitwę Eliasza, ponieważ jest zgodna z Bożą wolą. Na Eliaszu spoczęła ręka Pana. Ten zwrot biblijny oznacza interwencję Boga czyniącą człowieka zdolnym do wyjątkowych czynów. Dar Boży czyni człowieka wyjątkowym, szczególnym. Sprawia, że człowiek przekracza swoje naturalne ograniczenia i jest zdolny do czynów niezwykłych. Heroiczna wiara Eliasza zjednuje łaskawość Jahwe, który wyciąga nad nim swoją prawicę.

Psalm responsoryjny: Ps 65,10abcd.10e-11.12-13

Psalm responsoryjny to odpowiedź człowieka na wielką łaskawość Boga przejawiającą się w zesłaniu deszczu. Nie chodzi tylko o zwykły deszcz, o krople wody, ale przede wszystkim krople łaski. Bóg nawadnia ziemię obficie swoją łaską. Nic dziwnego, że pisarze karmelitańscy w chmurze, którą dostrzega sługa Eliasza z pierwszego czytania, widzą figurę Matki Bożej. To Ona przyniosła światu zbawienie, które jest w Jezusie Chrystusie, Synu Bożym.

Ewangelia: Mt 5,20-26

Sprawiedliwość większa niż uczonych i faryzeuszów. Tamta polegała na zewnętrznym podporządkowaniu się Prawu. Większa sprawiedliwość sięga we wnętrze człowieka. Nie chodzi tylko o zewnętrzne przejawy, ale wewnętrzną postawę. Harmonia polegająca na jedności zewnętrznego postępowania i wewnętrznej postawy jest podstawą sprawiedliwości królestwa Niebieskiego. Kolejną cechą tej sprawiedliwości jest pojednanie z bratem jako warunek jedności z Bogiem, do której prowadzi liturgia jako kult tego królestwa.

ks. dr Andrzej Pawlak